

L 6114/50.2^a

9 September 1950

ST/VW 15458

9 SEPT 1950

Bijgaand doe ik U toekomen een notitie
betreffende een gesprek dat op Woensdag 6 September
j.l. met enige leden van de E.C.A.-Missie alhier
werd gevoerd naar aanleiding van de behandeling in
de O.E.E.C. van het Plan Stikker.

De Adjunct - Directeur

P.A. Zoetmulder

19162, DC 2166114/1263

an Hoogedelgestrengen Heer D.P. Spierenburg
recteur-Generaal van de B.E.B.
nisterie van Economische Zaken
-GRAVENHAGE.

Notitie aan de Heer D.P. Spiereburg

Betreft : Bespreking op 6 September 1950 met E.C.A.-Miss over behandeling Plan-Stikker te Parijs.

Op Woensdag 6 September j.l. vond een bespreking plaats welke ten doel had de E.C.A.-Missie alhier informeel op de hoogte te stellen van de gang van zaken in de Werkgroep welke te Parijs de verschillende integratie-plannen behandelt. Bij deze bespreking waren aanwezig de heren Aikin, Kleine, Mayer, Cornish, Zoetmulder en ondergetekende.

In dit gesprek werd onzerzijds vermeld, dat bij de behandeling van het Plan Stikker door de vertegenwoordigster van E.C.A. in bedoelde Werkgroep, Miss Dietrich, uiting was gegeven aan haar bezorgdheid vanwege het discriminatoire element wat haars inziens in het Plan Stikker aanwezig was. Naar aanleiding hiervan ontstond zich een discussie over het principe van de non-discriminatie.

Daarbij werd er dezerszijds op gewezen,

- 1) dat het principe van de non-discriminatie in het geheel niet identiek is met het streven naar één centrale Europese markt en dat het vasthouden aan het principe van de non-discriminatie zeer wel een beletsel kan zijn voor het vormen van een dergelijke markt. Ter illustratie werd gewezen op het feit, dat een volledige handhaving van het principe van non-discriminatie denkbaar is, terwijl de intra-Europese handel geheel wordt onderdrukt. Dit geval zou zich voordoen, wanneer alle O.E.E.C. - landen op non-discriminatoire wijze de handel met alle overige aangesloten landen geheel zouden verbieden.
- 2) Dat het in de hoogste mate onbillijk zou zijn om, wanneer een beperkt aantal O.E.E.C.-landen zich bereid zou verklaren onderling quantitative restricties, tarieven, voor een bepaalde sector af te schaffen, deze landen verplichten deze afschaffing ook tot stand te brengen

ten aanzien van een aantal overige O.E.E.G.-landen, welke niet aan de integratie zouden deelnemen en welke van hun kant de bedoelde afschaffingsmaatregelen niet ten uitvoer zouden leggen. Een dergelijke gang van zaken zou niet alleen bijzonder onbillijk zijn, maar ook politiek ondenkbaar.

- 3) Dat, tengevolge van de onder 2) genoemde redenen men door het vasthouden aan het principe van de non-discriminatie de voortschrijding van de integratie afhankelijk zou maken van de beslissing van de landen welke het minst bereid zijn aan de integratie deel te nemen; men maakt het op deze wijze laatstbedoelde landen wel bijzonder gemakkelijk, terwijl, indien de mogelijkheid gecreëerd wordt om landen welke niet aan de integratie wensen deel te nemen, ook de voordelen van de integratie te ontzeggen, de kans aanzienlijk groter wordt, dat meerdere landen aan de integratie zullen deelnemen.
- 4) Dat, door een angstvallig vasthouden aan het principe van de non-discriminatie men er wellicht in zou kunnen slagen dit principe in O.E.E.G.-verband veilig te stellen, doch dat men, gezien de drang welke nu eenmaal bij verschillende Europese landen aanwezig is, alleen zou bereiken, dat op voorbeeld van het Plan Schumann buiten de O.E.E.G. om de integratie voor een beperkt aantal landen voortgang zou vinden.
- 5) Tenslotte werd nog aangevoerd, dat de vrees voor een zeer verbrokken markt-patroon hetwelk als gevolg van het Plan Stikker zou kunnen optreden, onziersijds niet gegrond werd geacht, omdat het immers in de bedoeling ligt de keuze van het al of niet deelnemen aan de integratie slechts open te stellen voor grote sectoren in hun geheel en niet voor onderdelen van sectoren, m.a.w. ^{elk} een land zou kunnen besluiten om niet aan de

textielsector deel te nemen, ^{doch} dan ~~zou~~ ^{zou} deze keuze voor de wol, katoen, kunstvezels, ~~etc.~~, niet afzonderlijk worden mogelijk gemaakt.

Inde bespreking trad duidelijk aan het licht, dat de onzerzijds aangevoerde argumenten tegen de non-discriminatie door Aikin, Mayer en Kleine gedeeld werden en dat, alhoewel Cornish de argumenten trachtte te bestrijden, hij toch onder de indruk van de kracht dezer argumenten kwam.

Vermelding verdient nog dat Aikin, die de bespreking vroo-
tijdig moest verlaten, bij het afscheid nemen terzijde te kennen gaf, dat hij deze bespreking bijzonder nuttig vond en er zelfs op aandrong Cornish verder onder druk t zetten.

Het moet ~~na~~ derhalve mogelijk worden geacht van de zijde van de Missie steun te krijgen bij de bestrijding van het zo onvruchtbare non-discriminatie principe.

E.G. Stijkel

9 September 1950.